

Els professors Juan Torres López i Vicenç Navarro han realitzat un [treball extraordinari i rigorós \(PDF\)](#), «*Errors, mitges veritats i silencis al servei de la banca*», per rebatre punt per punt la «*propuesta de los 100 economistas*» sobre la reforma de les pensions. Aquesta colla de saberuts és [el mateix](#) que li va dir al Gobierno de España, sota el paraigües de Fedea, quina havia de ser la reforma laboral que, com sabeu, finalment [decretà](#) i ara, com era d'esperar, [tampoc funciona](#) perquè el capital no es mou del seu cau. Per saber per on van els tirs només cal pegar un [cop d'ull](#) als patrons i finançadors d'aquesta fundació i de la majoria dels estudis que han servit aquests darrers anys per a propagar les prediccions catastrofistes: els grans bancs i empreses espanyoles. Al blog [Pensiones Dignas \(trad.\)](#) podeu llegir en xarxa tota la contraproposta. Vull extreure'n ací un paràgraf ben significatiu:

...la veritat és que l'efecte que produeix la seva proposta sobre pensions és molt clar: posar-li les coses fàcils a la banca difonent afirmacions incertes i molt poc rigoroses. Han assumit fins a tal punt la perspectiva d'anàlisi de la banca i del sistema capitalista que fins i tot el seu vocabulari el delata. Així, Fernández-Villaverde, en el seu escrit, parla del "risc de la supervivència" o diu que **"la mortalitat entre els 65 i els 67 anys s'ha reduït de manera dramàtica"**. Dos *lapsus calami*, en el millor dels casos, que mostren la consideració que li donen aquest tipus d'economistes a la vida i al benestar humà: la d'un pur valor actuarial.

Pot estar tranquil aquest senyor [pagat per Caja Madrid](#), perquè, gràcies a les seues *reformes*, no passarem dels 60.